

F. t. l. vedr. straffeloven og visse andre love

udgangspunkt vil kunne afgøres af statsadvokaterne som 1. instans. Rigsadvokaten har i den forbindelse bl.a. henvist til, at 2-instansprincippet på denne måde vil kunne bevares i vidt omfang.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Rigsadvokatens forslag, idet ministeriet finder det ubetænkeligt at lade statsadvokaterne træffe afgørelse i 1. instans om erstatning efter § 1018 h. Det bemærkes, at Justitsministeriet i forbindelse med ændringen vil revidere de gældende forskrifter om forelæggelse af visse typer sager, f.eks. således at krav om erstatning efter § 1018 h over en vis størrelse skal forelægges for Rigsadvokaten til afgørelse.

Muligheden for at påklage Rigsadvokatens afgørelser om aktindsigt afskæres ikke ved dette lovforslag, jf. § 1018 e, stk. 6.

Det tilføjes, at den foreslåede regel om klagebegrænsning ikke afskærer Justitsministeriet fra – som tilsynsmyndighed – at gribe ind i konkrete sager, hvis den underordnede anklagemyndighed har truffet en forkert afgørelse eller begået grovere sagsbehandlingsfejl.

Justitsministeriets forslag er udformet i overensstemmelse med de anførte betragtninger. Der henvises herved til forslaget § 4, nr. 1, og nr. 6-10.

10. Foranstaltninger mod hvidvaskning på spillekasinoområdet

10.1. Gældende ret

10.1.1. Hvidvaskningslovgivningen

Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (hvidvaskningsdirektivet), der oprindeligt alene omfattede kredit- og finansieringsinstitutter, har til formål at koordinere medlemsstaternes indsats til beskyttelse af det finansielle system mod hvidvaskning af penge.

Efter hvidvaskningsdirektivet, der er et minimums-direktiv, skal medlemsstaterne drage omsorg for, at hvidvaskning forbydes. Der skal herunder indføres forpligtelser for de finansielle institutter til at medvirke hertil i nærmere omfang, som er angivet i direktivet. For disse institutter foreskrives således en pligt til at påse, at kunders identitet oplyses, og at der sker registrering og opbevaring af oplysninger derom og om transaktioner. Endvidere er der en pligt til at undersøge og anmelde forhold, der mistænkes for at kunne have tilknytning til hvidvaskning, således at myndighederne kan forbyde, at transaktionen gennemføres.

Direktivet indebærer desuden, at oplysninger, der gives af kredit- eller finansieringsinstituttet i god tro,

ikke skal betragtes som brud på den tavshedspligt, der i øvrigt måtte gælde, ligesom videregivelse ikke kan medføre, at instituttet pådrager sig nogen form for ansvar. Ifølge direktivet skal der til de nævnte formål etableres passende interne kontrol- og kommunikationsprocedurer, ligesom der skal træffes passende foranstaltninger for at gøre de ansatte bekendt med hvidvaskningsbestemmelserne, herunder ved at gennemføre særlige uddannelsesprogrammer for de ansatte.

Hvidvaskningsdirektivet er gennemført i dansk ret ved lov nr. 348 af 9. juni 1993 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, jf. nu lov-bekendtgørelse nr. 129 af 23. februar 2004. Loven bygger som helhed på bestemmelserne i direktivet og indebærer således, at de virksomheder, der er omfattet af loven, er pålagt en række forpligtelser, som skal forebygge anvendelsen af det finansielle system til hvidvaskning af penge.

I hvidvaskningslovens § 2 er hvidvaskning defineret som »konvertering, overførsel, erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder eller fortieelse eller tilsløring af deres art, oprindelse, lokalisering, bevægelser og ejerforhold samt forsøg herpå eller medvirken hertil med viden eller formodning om, at formuegoderne stammer fra overtrædelse af straffeloven«.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 (2. hvidvaskningsdirektiv) om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge indebærer en udvidelse af den personkreds, som hvidvaskningsdirektivet finder anvendelse på. En række fysiske og juridiske personer, herunder revisorer, ejendomsrådgivere, i visse tilfælde selvstændige inden for juridiske erhverv og visse dele af detailhandlen, er nu også omfattet af hvidvaskningsdirektivet. Desuden finder hvidvaskningsdirektivet nu tillige anvendelse på spillekasinoer. Hvidvaskningsdirektiverne er optaget som bilag 2 og 3 til lovforslaget.

2. hvidvaskningsdirektiv er – bortset fra spillekasinovirksomhed – gennemført i dansk ret ved lov nr. 422 af 6. juni 2002 om ændring af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvaskning af penge (Bekæmpelse af finansiering af terrorisme, udvidelse af anvendelsesområde, usamarbejdsvillige lande).

10.1.2. Spillekasino-lovgivningen

Hvidvaskningsloven omfatter ikke spillekasinoer, men en række bestemmelser i hvidvaskningsdirektivet er imidlertid allerede i tilpasset form overført til spillekasino-loven.